

Sygn. akt II Cz 243/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Janusz Kasnowski

SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa M. W.

przeciwko J. L.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 03.01.2013 roku, sygn. akt I C 1371/09

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 243/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 03.01.2013 roku odrzucił zażalenie pozwanego na postanowienie z dnia 11.10.2012 roku.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w dniu 13.12.2012 roku doręczono pozwanemu zarządzenie wzywające go do uzupełnienia braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 11.10.2012 roku poprzez nadesłanie odpisu zażalenia, podanie pismem w dwóch egzemplarzach zarzutów przeciwko rozstrzygnięciu oraz uiszczenia opłaty od zażalenia w kwocie 300 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia. Pozwany nie wykonał tego zarządzenia prawidłowo, bowiem uiszczył tylko połowę opłaty, a pozostałych braków nie uzupełnił wcale, bowiem do akt wpłynęła jedynie kserokopia zażalenia z poczynionymi na nim dalszymi nieczytelnymi notatkami. Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 128 kpc do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a nadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego z załączników do akt sądowych. Zgodnie natomiast, z art. 398 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 268 § 1 pkt 2,3 i 5 kpc zażalenie winno zawierać zwięzłe przedstawienie zarzutów i ich uzasadnienie oraz wniosek o zmianę lub uchylenie postanowienia z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia.

Wobec powyższego na mocy art. 370 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc sąd odrzucił zażalenie.

Zażalenie od tego postanowienia wniósł pozwany stwierdzając, że nie zgadza się z postanowieniem, bowiem pisał, że brakującą część opłaty zapłaci później.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego należało uznać za bezzasadne.

Przede wszystkim wskazać należy, że pozwany nie zaprzeczył, że odrzucone zażalenie było dotknięte brakami formalnymi oraz, że nie uzupełnił on tych braków w sposób prawidłowy, co więcej potwierdził, że nie uiścił pełnej opłaty od zażalenia.

Sąd Okręgowy nie ma żadnych wątpliwości, iż zażalenie pozwanego na postanowienia z dnia 11.10.2012 roku nie odpowiadało rygorom formalnym albowiem zawierało tylko 1 zdanie: „ Nie zgadzam się z tym postanowieniem”. W tej sytuacji w pełni usprawiedliwione było zarządzenie z dnia 22.11.2012 roku, w którym wezwano pozwanego do uzupełnienia braków formalnych zażalenia. Pozwany nie sprecyzował ani wniosku zażalenia ani nie przedstawił zarzutów czy też ich uzasadnienia, nadto uiścił jedynie połowę opłaty, dopisując na kopii zażalenia, że brakującą część opłaty uiści w styczniu.

Wobec powyższego stwierdzić należy, że zaistniały podstawy do odrzucenia zażalenia pozwanego na postanowienie z dnia 11.10.2012 roku skoro pozwany mimo prawidłowego pouczenia braków formalnych zażalenia nie uzupełnił w sposób prawidłowy.

Na marginesie sprawy wskazać trzeba, że nawet uiszczenie pełnej opłaty od zażalenia przy niewskazaniu wniosków i zarzutów zażalenia skutkowałoby odrzuceniem zażalenia. W niniejszej sprawie pozwany nie uiścił jednak również opłaty od zażalenia, bowiem zapłacił jedynie kwotę 150 zł. a nie wymaganą 300 zł, przy czym jego wniosek o rozłożenie na raty opłaty jako nieskuteczny nie mógł mieć wpływu na wydanie zaskarżonego postanowienia albowiem strona może jedynie wnioskować o zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub części nie może natomiast domagać się rozłożenia na raty opłaty sądowej. Pozwany składał wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych jednak wniosek ten został oddalony postanowieniem z dnia 17.05.2012 roku.

Dlatego też na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc zażalenie pozwanego jako bezzasadne podlegało oddaleniu.